

MANIFESTO DO 1º DE MAIO DE 2022 DO SINDICALISMO ALTERNATIVO EN OURENSE

Celebramos este 1 de maio nunha situación de absoluta excepcionalidade despois de dous anos de pandemia, das insuficientes medidas adoptadas polo goberno para paliar as consecuencias sociais, laborais e económicas da devandita pandemia, e no medio dunha situación sociopolítica internacional marcada pola guerra de Ucraína.

No contexto do Estado, acabamos de sufrir unha nova traizón por parte do autodenominado goberno máis progresista da historia, cunha nova reforma laboral que implica un incumprimento do programa de goberno, que non derroga as reformas laborais de 2010 e 2012. , que supuxo unha perda moi importante de dereitos para a clase traballadora.

É unha aceptación do marco neoliberal, imposto por Bruxelas, e da reforma do PP, por parte dos partidos e axentes sociais que anunciaron que o derrogarían. É un acordo que, baixo o paraugas histórico, non satisface as demandas da maioría social senón os intereses da patronal e de dous sindicatos que seguen unha vez máis as teses patronais e os intereses do lobby financeiro.

Cun triunfalismo retórico e unha capitulación do socio de goberno que prometeu a derogación, esta reforma supón a capitulación ante a patronal e os poderes financeiros e vai en contra das promesas de todos os partidos que están no goberno e que se presentaron ás eleccións coa derogación da reforma laboral como bandeira e tras as mobilizacións durante anos en contra dela.

É inxustificable que non se cumpra este acordo coa cidadanía e que se intente vender un acordo histórico cando é unha dimisión política, e asumir as teses de recortes, unha vez máis, impostas pola Comisión Europea. Propóñennos saír da crise máis desigualdade e precariedade e queren que o aceptemos como positivo. A non derogación das reformas laborais supoñe consolidar

A escusa da redución da contratación temporal convértese nunha falacia dende o momento en que non se recuperan os 45 días de indemnización por despedimento, nin se endurecen as causas polas que se pode despedir, nin se recuperan os salarios de tramitación, consolidando o despedimento. e barato, e polo tanto a temporalidade só se camufla cambiando a denominación do contrato.

Non se poñen limitacións ao uso do ERE e do ERTE ás empresas con prestacións, trasladando a carga económica ás arcas do Estado, nin se precisa autorización administrativa nin acordo coa representación do persoal para poder implantalo. Do mesmo xeito, mantense a facultade das empresas para modificar unilateralmente as condicións de traballo sen necesidade de autorización ou acordo coa representación.

E todo iso co visto e prace dos sindicatos ao servizo do sistema. Por iso, o movemento sindical alternativo de todo o Estado uniuse para seguir mantendo viva a demanda da derogación total das reformas laborais de 2010 e 2012, como a mellor vía para recuperar todos os dereitos que se nos arrebataron.

E esta non derogación das reformas laborais por parte do goberno máis progresista da historia, veu a sumarse ao despropósito da Renda Mínima Vital, que non está a dar solución aos millóns de persoas que o están pasando peor, e que continúa. para manter innumerables familias sen ingresos. Así mesmo, foron incapaces de legislar unha Lei que garanta verdadeiramente o dereito á vivenda, que acabe co drama dos desafiuzamentos, que acabe dunha vez coa problemática das persoas sen fogar que viven na rúa.

Por outra banda, nada fixeron para frear o deterioro da sanidade pública, sobre todo da atención primaria, nin para solucionar o abandono ao que está sometida a atención en saúde mental, nin para mellorar o ensino público, nin para solucionar os problemas do persoal público en interinidade, nin para frear a destrución de emprego público, nin para rexenerar o tecido industrial que nos saca da dependencia do turismo, nin para garantir un futuro digno á mocidade. Nin apostan pola investigación, o desenvolvemento e a innovación, nin por unha verdadeira descarbonización que permita frear o grave cambio climático que estamos a sufrir.

O goberno máis progresista da historia foi un fraude que tamén socava as esperanzas da clase obreira, se cando goberna a dereita recortan os nosos dereitos e cando goberna a esquerda non se atreven a recuperalos nin a acadar unha mellor calidade de vida, a esperanza desaparece. Mentres, a extrema dereita vai abrindo camiño, ameazando seriamente as conquistas do movemento feminista, o terrorismo machista segue matando mulleres cada día, o escuro horizonte do autoritarismo máis rancio ocupa cada día máis postos nas institucións, os dereitos dos pobos son pisoteados, retrocedendo no respecto ás linguas propias e na capacidade de autogoberno, e reprimindo duramente as loitas dos pobos pola súa emancipación.

E a todo isto súmanse agora as tensións xeopolíticas que provocaron unha cruenta guerra, tomando partido polo envío de armas e co incremento inxustificable das partidas orzamentarias do Ministerio de Defensa, mentres os prezos da bolsa da compra, as facturas da luz, o gas e os combustibles se disparan ata límites insostibles, empobrecendo aínda máis a poboación.

As guerras son o máximo expoñente da suxeición dos pobos a determinados poderes políticos e económicos, que non dubidan en cometer todo tipo de barbaridades para conseguir os seus fins.

Esta guerra vén a agravar e sumarse aos efectos devastadores das crises que vimos sufrindo e que se superpoñen á pandemia e esta, á súa vez, á crise ecolóxica, asistencial, económica e democrática que podemos cualificar de crise sistémica. . Esta guerra supón un cambio de paradigma capitalista, non parando ante a posibilidade de autodestrución que poden supoñer as armas atómicas. Vai cambiar as condicións da clase traballadora, vai transformar todas as sociedades, onde a xente pode acabar renunciando á súa liberdade, por medo, a cambio dunha hipotética seguridade, que se supón que nos deben garantir en base a forza militar.

Unha vez máis, a clase traballadora está a pagar as consecuencias da crise, coas súas condicións de vida e coas súas propias vidas.

Por iso, este 1 de maio, o sindicalismo alternativo en Ourense alza a voz para dicir alto e claro:

- NON ÁS GUERRAS - DEROGACIÓN DAS REFORMAS LABORAIS - LEI DE GARANTÍA DA VIVENDA E SUMINISTROS - RENDA BÁSICA INCONDICIONAL E SUFICIENTE - RESPECTO DOS DEREITOS HUMANOS – FUTURO PARA A XUVENTUDE – NON AO TERRORISMO MACHISTA - PAZ, LIBERDADE E SOLIDARIDADE -

VIVA O PRIMEIRO DE MAIO

VIVA A LOITA DA CLASE OBREIRA